అత్తగారి ఇల్లు

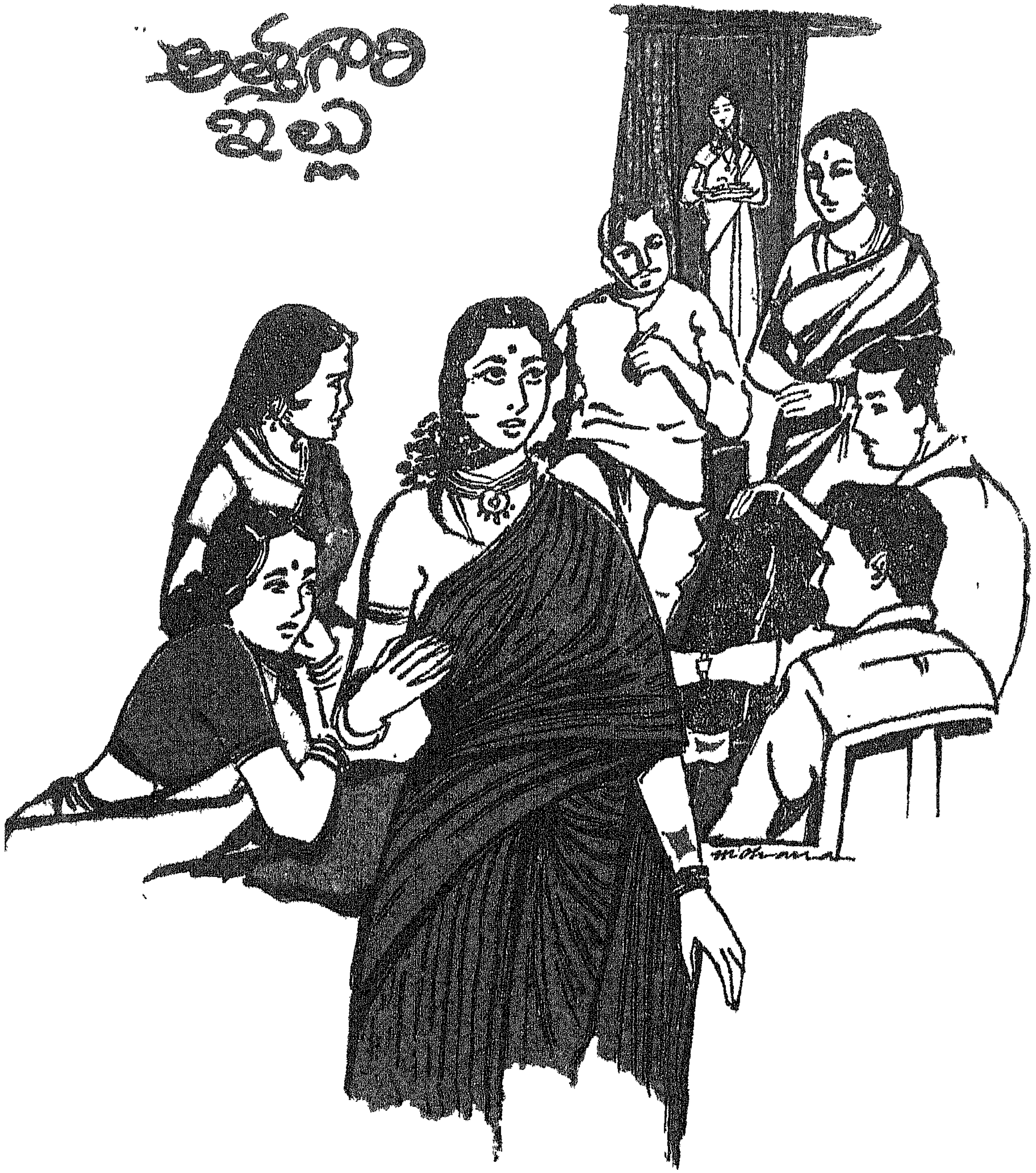

"అమ్మా! అక్క వచ్చిందమ్మా" అంటూ వాకిట్లో రిక్షా చూసి కేకపెడుతున్న సుధ గొంతుక విని కల్పమ్మగారు సగం కలుపుతూ ఉన్న కాఫీగ్లాసు చేతితో పట్టుకుని బయటికి వచ్చారు. అప్పటికే రిక్షాలోవి పెట్టె, బెడ్డింగు దింపించి, వాడికి డబ్బు ఇచ్చివేసి చెల్లెలి చెయ్యి పట్టుకుని నవ్వుతూ లోపలికి వస్తూంది రాధ.

"అదేమిటే, ఉత్తరం పత్తరం లేకుండా ఇలా వచ్చావు? స్టేషనుకైనా వచ్చేవారుగా మీ నాన్న? ఒక్కర్తెవ్వూ ఎలా రాగలిగావు?"

"ఉత్తరం రాయాలేమిటమ్మా? బెజవాడ దాకా కొత్తా? స్టేషను కెందుకూ? ఆయనేదో పని ఉందంటూ బాపట్ల వెళుతున్నారు. హిమాను వద్దుతూ ఉండగా 'నువ్వూ వస్తావేమిటే, బెజవాడలో దిగుదువు గాని? నేను వారంరోజులకు తిరిగి వస్తాను. అంతవరకు మీవాళ్ల దగ్గిర ఉండవచ్చు' అన్నారు. సరే అంటూ నేనుకూడా బయలుదేరాను. ఆయన తిన్నగా వెళ్లిపోయారు. నేను దిగి వచ్చాను. తిరుగు ప్రయాణంలో ఆయన ఇక్కడ దిగి నన్ను తీసుకుని వెళతారు."

"మరి అలా అర్థాంతరంగా బయలుదేరితే మీ అత్తగారేమీ అనలేదూ?"

"ఆమె నిజంగా దేవతేనమ్మా. అలాంటివేమీ పట్టించుకోరు. 'వెళ్లిరా అమ్మా!' అని నవ్వుతూ సాగనంపారు."

"సరేలేవమ్మా. అదే కావలసింది. ఎంతటివాళ్లకి ఇలాంటి అదృష్టం? సరి, కాస్త కాఫీ తాగుదువు

గాని."

"వదినేదమ్మా?"

"ఈ వెనకవీధిలోకి వాళ్ళ చెల్లెలు, మరిది కాపరం వచ్చారు. చంటిదాన్ని తీసుకుని వాళ్ళని చూద్దామని ఒక అరగంట అయిందేమో వెళ్ళి. అదుగో, మాటల్లోనే వస్తోంది. కమలా, రాధ వచ్చింది."

"హల్లో, రాధా! ఏమిటి ఇలా అనుకోకుండా దిగబడ్డావు? మా అన్నయ్యేరి? ఇప్పుడిప్పుడే శైల 'అత్త' అంటూంది. సమయానికి వచ్చావు."

"అందరం వీధిలోనే ఉండిపోయాము. కాఫీ చల్లారి పోతూందికూడాను. లోపలకూర్చుని కాఫీ తాగుతూ మాట్లాడుకుందాం" అంటూ లక్ష్మమ్మగారు లోపలికి దోవ తీశారు. కమల చేతిలో కేరింతాలు కొడుతున్న ఏడాది శైలని అందుకుంటూ రాధ తల్లిని వెంబడించింది. రాధ, కమల కొంచెం తేడాలో ఒకే వయస్సువాళ్ళు కావడంచేత స్నేహితుల్లా ఉంటారుకాని వదినా మరదళ్ళలా ఉండరు. ఎటొచ్చీ కమల పెళ్ళి రెండు సంవత్సరాలు ముందుగా అయింది. అంతే.

2

"అది సరేకాని, రాధా, ఎలా ఉంది అత్తగారిల్లు? మీ తోడికోడలు సరదాగా ఉంటుందా? మీ ఆడపడుచు శ్యామల ఎప్పుడు వస్తుంది ఢిల్లీనించి? అత్తగారు బాగా పని చేయిస్తోందా, లేదా? నీ ప్రోగ్రాం అంతా చెప్పు" అంటూ కమల ప్రశ్నలవర్షం మొదలు పెట్టింది.

"అయిపోయాయా ప్రశ్నలు? అన్నీ వరసగా అడిగేస్తే ఒక్కసారిగా సమాధానం ఇచ్చేస్తాను. అస్తమానం మాట్లాడ్డం నాకు విసుగు."

"ఓ హో! ఈ విసుగెప్పటినుండి? అత్తగారి నుండి సంక్రమించిన ఆస్తిలో ఒక భాగమా ఇది? 'పదిరూపాయలు తీసుకుంటాను కాస్సేపు మాట్లాడక కూర్చో!' అన్నా వినకుండా ఉద్యోగాలు గాలి పోసి ఆడించినట్లు గలగల వాగే మా రాధేనా ఈ మాట అంటూంది?"

"ఏమిటర్రా, వగినా మరదళ్ళు వాదన పెట్టారు అసలు సంగతి విడిచి? చెప్పవే, రాధా, నీ తోడికోడలు పేరు సుభద్ర కదూ? ఎలా ఉంటుంది?"

"ఏమోనమ్మా, వాళ్ళింట్లో పద్ధతి అంతా కొత్తగా కనిపించింది నాకు. ఎవరిమట్టుకు వాళ్ళ వాళ్ళ ప్లేను

కె. రోహిణీదేవి

ప్రకారం పనులు చేసుకుపోతారు. ఎవరేని సమయంలో ఎవరి గదులు వాళ్ళవి. ఒక రకమైన రాజాంతఃపురంలా ఉంటుంది."

"అదేమిటి? మీ ఇంట్లో ఉన్నవి మీవిడికాక మూడు గదులు, వంటిల్లే కదూ? అంతఃపురం ఎప్పుడు కట్టించుకున్నారు? చిన్నరాణీగారు చెప్పావుకదా?"

"నేనేకోరాలు కట్టిపెట్టవమ్మా, వదినా? అంతఃపురం కావాలంటే మన సినిడ ఒక్కటే చాలు—నువ్వో గదీ, నేనో గదీ, అమ్మ ఇంకొక గదిలో చేరి ఎవరి పనులు వాళ్ళు చూసుకుంటూ ఇతరులతో మాట్లాడకపోవడానికి."

"ఇంతకూ నువ్వనేది, ఒకరికి మరొకరి సంబంధం లేదంటావు. భోజనాలదగ్గరైనా కలుసుకుంటారా?"

"ఎలా? మా బావగారు డాక్టరు కదా, పొద్దున్నే ఏనిమిది గంటలకల్లా అరగంట స్నానం, కాఫీఫలహారాలు పూర్తిచేసుకుని హాస్పిటలుకు వెళతారు. ఆయన ఇల్లు విడిచి వెళ్ళేదాకా మా తోడికోడలుకి ఆయన పనిపాటే సరిపోతుంది. అందువేత అంతవరకు ఆమె గది విడిచి రాదు. ఉదయం కాఫీలు కలిపేటప్పుడు మాత్రం ఆమె ఇవతల కనిపిస్తారు. కాఫీమాత్రం ఆవిడే కలుపుతారు. ఉదయమే స్నానంచేసి మా అత్తగారు వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోతారు. పెద్దకొడుక్కి టిఫిన్ చేసి వంట మొదలుపెడతారు. మా ఆయన లేచ్చేది ఒదా? తొమ్మిదయ్యేసరికి విస్తట్లో వడ్డించాలి."

"బాగుంది! ఇంక నీ పని దర్జాగా శయనమందిరంలో పొద్దస్తమానం నిద్రపోవడం అన్న మాట."

"ఏం కాదు. మా బావగారి కూతురు రమకి జడవేసి మావారు వెళ్ళేవరకు ఆయనకు కావలసినవి చూడడంతో సరిపోతుంది."

"ఏం చదువుతూంది మీ రమ? అబ్బాయికూడా ఉన్నాడుగా?"

"కొడుకు శర్మ పి. యు. సి. కూతురు పదో క్లాసు. వాళ్ళుకూడా మావారితోనే భోజనంచేసి వెళ్ళిపోతారు. ఇంత జరుగుతున్నా ఇంట్లో ఒక్క మాటకూడ వినిపించదు, మా రమ కూనిరాగాలు, వాళ్ళ అన్న ఈలపాటలు తప్ప. ఇంక భోజనాలయ్యాక ఎవరి గదుల్లో వారే. సాయంత్రం నాలుగున్నరకి ఆయనొచ్చేవరకు నా కా గదే శరణ్యం. ఎవరూ మాట్లాడేవారుండరు. విసుగ్గా ఉండి మాట్లాడదామని ఎప్పుడైనా ఇవతలికి వస్తే ఎవరూ కనిపించరు."

"నువ్వంటే పరాయిపిల్లవికాని వాళ్ళిద్దరు మేనత్త మేనకోడళ్ళు కదుటే? వాళ్ళుకూడా మాట్లాడుకోరూ?"

"ఏమీలేదు. భోజనాలవగానే ఆ వంటింట్లోనే

ఆంధ్రప్రజానీకానికి, ప్రధాని ఇందిరాగాంధీకి యం. శేషాచలం అండ్ కో వారి కానుకలు!

మొగ్గతొడిగిన ఎర్రగులాబి
కె. ఎ. అబ్బాస్ రచన
రావూరి భరద్వాజ అనువాదం
ముఖ్యమంత్రి బ్రహ్మానందరెడ్డి పీఠిక
16 పేజీల ఫొటోలు-త్రివర్ణ ముఖచిత్రం

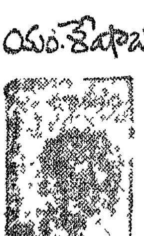

జాతిరత్నం
జవహర్ దివ్యజీవితాన్ని
తేటతేట మాటల్లో కలకండ పాకంలో
డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి
చిత్రించిన రమణీయ ప్రతికృతి
అలంకరణ- ముఖచిత్రం-బాపు

సాదాప్రతి రు 5/- మేలుప్రతి రు 7/- డీలక్స్‌ప్రతి రు 10/-
ఇందిరాగాంధీ జీవితకథ - వ్యక్తిత్వాన్ని, మనిషిని మనసును, ప్రధానిగా ఆమె ప్రజ్ఞాప్రాభవాలను తంత్రనాయకత్వంకింద పొందిన శిక్షణ, అనుభవాలను మెరుపులు మెరుగులతో కుండబోసిన అద్భుత రచన!

సాదాప్రతి రు 4/- మేలుప్రతి రు 5/- డీలక్స్‌ప్రతి రు 7/-
కవి శాంతివనం సందర్శిస్తాడు. నెహ్రూసమాధి విలోకిస్తాడు. ఎర్రగులాబీలు ఆయనను కనిపించుతున్నాయి. రేకురేకునా నెహ్రూవిభూతి! ఆ ఉద్వేగమే కవి కలంనుండి జాలువారిన 'జాతిరత్నం'! ఈ అమరగాథ ఇందిరాగాంధీకి అంకితం.

ఆగస్టు 31, 1967 లోగా 2 పుస్తకాలను ఒకేమారు, ముందుగా డబ్బు కట్టి తెప్పించుకునే వారికి సాదాప్రతులు వెల రు 8/- మాత్రమే! పోస్టేజీ ఉచితం

ప్రతులకు కింది అడ్రసుకి వ్రాయండి
ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
రాష్ట్రపతిరోడ్-సికిందరాబాదు.

కాస్సేపు పడుకుని లేచి ఇదిగో ఇప్పుడు [illegible] చూస్తుంటారు మా అత్తయ్య. నా [illegible] చెప్పడా! ఇక్కడ మన ఇంట్లో కాస్సేపైనా [illegible] ఉంటూ కూర్చుని మాట్లాడానికేమో [illegible] అలవాటు వేరేమో, అక్కడికి వెళ్లిన కొత్తలో చిక్కొచ్చినట్టుండేది. ఏం చెయ్యాలి? 'వాళ్ళ ఇంటి అలవాటు అంతేనేమో!' అనుకునేదాన్ని. [illegible] అలవాటు పడాలని అనుకునేదాన్ని."

"సినిమాకైనా కలిసి వెళ్తారా?"

"వాళ్ళు ఎక్కువగా సినిమాలు చూడరు. ఎప్పుడైనా నా తెంపో ఆటకి వెళతారు. అప్పటికి నేను రెండు ఊళ్ళ విగ్రహంలో ఉండేదాన్ని. మేమిద్దరమే మాత్రం వాళ్ళం. పిల్లలు సరదాగా ఉంటే మాట వచ్చేవాళ్ళు. ఇప్పుడిప్పుడే కొంచెం ఆ వాతావరణానికి అలవాటు పడుతున్నాను. కాని ఏమిటో, వదినా, ఉత్సాహం కనిపించడంలేదు."

"మీ ఆడబడుచు కలిసిమెలిసి ఉంటుందేమోలే. పెళ్ళిలో చాలా సరదాగా ఉందిగా?"

"ఏమో! అయినా ఆమె అంత దూరంనుండి అన్నమానం ఎలా వస్తారు? అక్కడ ఆయన ఇంజనీరు కదా? వేసకు భోజనం ఆవిడ లేకపోతే కుదరదు. అందుకని అరుదుగా వస్తారు. అప్పుడు నా పెళ్ళికి వచ్చారా? ఏడాది దాటిపోయింది. ఇప్పుడింకొక ఏది కోటలో వాళ్ళ మరిదికి సంబంధాలు చూడడానికి వస్తారుట. అయినా మనం అనుకోవడమేకాని ఆవిడ మాత్రం ఆ ఇంట్లో పుట్టింది కాదూ? వేరుగా ఎలా ఉంటుంది? మూడో గది మా అంతఃపురంలో ఆవిడకోసమే అన్నట్టు ఖాళీగానే ఉంది."

"అయితే నీ కిది ఒక కొత్తరకం కోడంటికం అన్న మాట. పోనీ నువ్వే కలగజేసుకుని మాట్లాడకూడదూ? నీ బి. ఏ. చదువు అడ్డపడుతూందా ఏమిటి?"

"అదేమిటి, వదినా, చదువు ఎత్తిపొడుస్తున్నావు? నువ్వుమాత్రం బి. ఎస్‌సి. పాసవలేదూ? ఈ రోజుల్లో అమాత్రం చదవనివాళ్లెవరున్నారు? నా కసలే భయం వాళ్ళేమనుకుంటారోనని. నువ్వన్నట్లే ఒకవిధంగా నా చదువే కారణం అనుకో. చదువుకున్న వాళ్ళంతా ఇలాగే వాగుతారనుకుంటారేమోనని భయం. వాళ్ళింట్లో అందరికంటె నేనేగా ఎక్కువ చదివింది? కాక ఒక్కసారైనా కొత్తదాన్ని అని వాళ్ళే కదిపితే ఇంక మన బండి ఆగకుండా ముందుకు పోతుంది. కాని నా అంతట నేనుగా మాట్లాడలేను బాబూ."

"పోనీలే. ఇక్కడున్న నాలుగురోజులైనా ఆ వాతావరణం మరిచి హాయిగా గడుపు. లే, తెములు. అలా షికారుకో, సినిమాకో పోదాం. మీ అన్నయ్య క్యాంపుకి వెళ్ళారు. నాన్నగారు పొద్దుపోతేగాని రారు."

"పద. తోవలో ఒకసారి రుక్మిణిని చూడాలి కూడాను. చాల రోజులయింది దాన్ని చూసి."

3

"శర్వాణీ, మీ పెద్దవదినకు సూటుకేసు, చిన్న వదినకు బాస్కెట్టు తెచ్చావు ఎక్కడికైనా ప్రయాణమైతే వెళ్ళిపొమ్మని. మరి నాకేం తెచ్చావే!"

"ఇదిగోనమ్మా, నీకు దేవుడిపూజ బాగా సాగుతుందని గరువత్తులు పెట్టుకునేవి తెచ్చాను. చూడమ్మ, ఎత్తినా అంగారంలా ఎలా పెరుగుతున్నారో! అయినా, నే వెళ్ళేసరికే వెళ్ళిపోయిందిగా చిన్నవదిన, నే వచ్చేసరికి లేకుండా?" బుంగమూతి పెట్టింది శర్వాణి.

"బాగుంది! నువ్విక్కడికి ఇలా వస్తావో అది వాళ్ళింటికి అలాగే వెళ్ళింది. అదిగో రైలుకూత వినిపిస్తూంది. ఆపాటికి వాళ్ళూ వచ్చేస్తూ ఉంటారు. చూడు, వీధిలో రిక్షా ఆగుతున్నది."

"[illegible] చేసినప్పుడు దివ్యానుగా పోరతి? పిళ్ళ ఇస్తుంటావేమిటి ఎదురు వెళ్ళమంటున్నావు? పెద్దకనా చెప్పించనా?"

"ఆడపడుచువి, నువ్వేమయినా చేస్తావు. నీ ముచ్చట ఏది అయితే అది తీర్చుకో. అడ్డేముంది?" ఆ మాటలు విని నవ్వుకుంటూ అన్న వదినల కెదురు వెళ్ళింది, శర్వాణి.

"ఏమమ్మా చిన్నవదినా, ఆడపడుచు వస్తూందని భయపడి పారిపోయావా?"

రాధ జవాబివ్వలేక సిగ్గుతో చిన్నగా నవ్వి ఊరుకుంది. అన్న రామం సమాధానం చెప్పాడు.

"నువ్వు వస్తున్నావనే ఉరకలు, పరుగులతో వచ్చేశాము, తెలుసా? నీకోసం ఆ ఊళ్ళో పిండివంటలు వండించి మరీ తెచ్చాము" అంటూ నవ్వాడు.

ఆ పూట పెద్దవాడు కృష్ణకూడా హాస్పిటల్ డ్యూటీకి సెలవుపెట్టి ఇంట్లో ఉండిపోయాడు. అందరూ ముచ్చటగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఏక పంక్తిని భోజనం చేస్తూ ఉంటే రాధకు నిజంగా ఆశ్చర్యమే వేసింది. భోజనాలు పూర్తికాగానే మామూలు ప్రకారం ఎవరి గదుల్లోకి వారు వెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. శర్వాణిమాత్రం మాట్లాడకుండా పావిట్లో చాపలు పరుస్తూంది. అది చూసి రామం నవ్వుతూ వచ్చి "ఏమిటి కథ, పావిడి చాపలతో అలంకరిస్తున్నావు? పేరంటాళ్ళు వస్తారా? కాస్సేపు రెస్టు తీసుకో కూడదూ?" అన్నాడు.

"మరే, మీ ఉత్తుత్తి అబ్బాయి పుట్టినరోజని పేరంటాళ్ళు వస్తారు."

"ఓస్, అబ్బాయి ఎంతలో వస్తాడు. నువ్వంటే ఊరుకున్నావుకాని చూడు నువ్వీసారి వచ్చేసరికి మీ వదిన అబ్బాయిని నీ చేతిలోకి ఇస్తుంది."

"ఏమిటంత ధీమాగా చెప్పేస్తున్నావ్? విశేషమేమయినా ఉందేమిటమ్మా, వదినా?" అంటూ వదినగారిని చూసి నవ్వింది. దానికి రాధ సిగ్గుపడుతూ, "పొండి, మీరు మరీ అంత ఇదిగా చెప్పేస్తున్నారు వదినగారితో" అంటూ లోపలికి వెళ్ళబోయింది. వదినగారి చెయ్యి పట్టుకుంది శర్వాణి.

"ఏం అమ్మా? చెప్పకూడదా? ఎన్నాళ్ళు దాచుకుందామనుకున్నావు? కాని వదినా, ఇప్పుడు నువ్విలా సిగ్గుపడుతూ ఉంటే చిన్నదేవనిగా చూడాలనిపిస్తూంది సుమా!"

"చాల్లెండి వదినా, మీ అన్నయ్యని మించిపోయారు వేళాకోళంలో."

"ఏమిట్రా, అలా ఆడించేస్తున్నారు చిన్నదాన్ని పట్టుకుని?" అంటూ వచ్చింది శంకరమ్మగారు వంటింట్లో పని తెములుచ్చుకుని.

"ఏం లేదమ్మా. వదిన అబ్బాయిని ఇస్తుందని చిన్నన్నయ్య భలే గట్టిగా చెబుతున్నాడులే. ఏమిటో విశేషం అని."

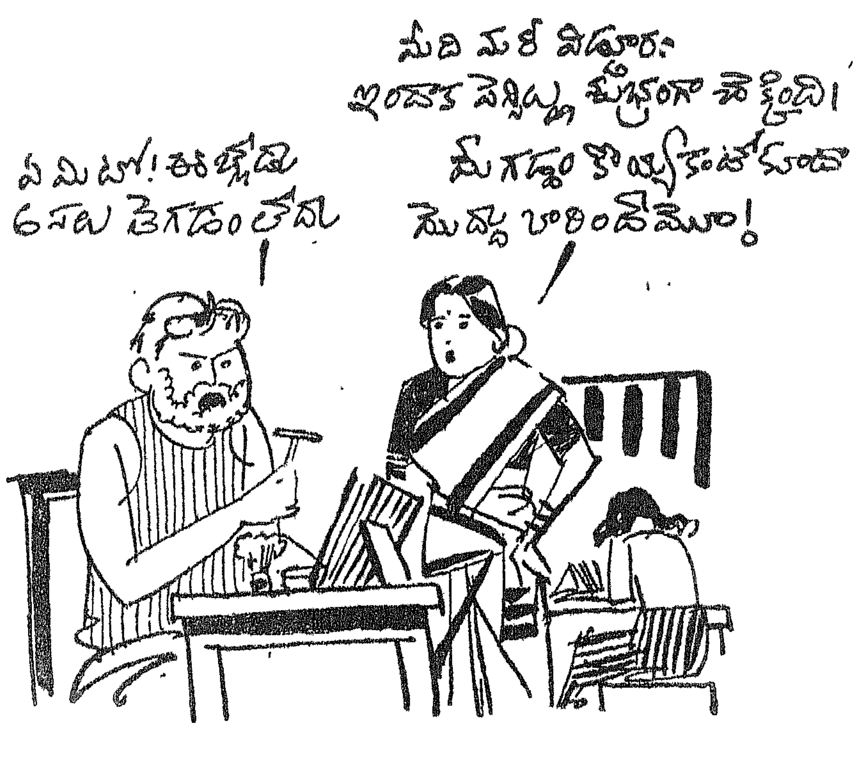

నీటికి....

ఆర్. పి. భన్సాల్ (నసీరాబాద్)

"అల్లనే శర్మాజీ, చెప్పడం మరిచాను వదిన [illegible] నా ఏడవ మాసం, తెలుసా?"

"బాగుందమ్మా శుభవార్త. అన్నయ్యలూ! [illegible]! ఈ సమయంలోనైనా మీ రెస్టురూ విశ్రాంతి [illegible] ప్రారంభించరాదు. నాలో [illegible] సాగించవలసిందే. అమ్మా, [illegible] రా, పెద్దవదినా!"

"[illegible] మీ అన్నయ్యకి తాంబూలం [illegible] నాకు విశ్రాంతి ఉంటుందని [illegible]"

"[illegible]. నే [illegible]? అయినా [illegible] మీకు [illegible] [illegible]"

"[illegible] వాళ్ళకి [illegible] [illegible] చేద్దాం." "[illegible]" అంటూ కౌగిలం, [illegible] శర్మ.

"[illegible] నా అమ్మకి ఆట నేర్పాలి. అదీకాక [illegible] చెప్పాలంటే నేను సర్వింగు [illegible]" అంది రమ.

"[illegible] ముద్దా. నువ్వా నా కాట నేర్పడం?" [illegible] మాటతో ముడిచింది సుభద్ర. అంతా [illegible] నవ్వుకున్నారు. ఆ రోజంతా ఆ విధంగా [illegible]యింది. [illegible] వచ్చింది మొదలు ఇలాగే అందర్నీ సావిట్లో సమావేశపరిచి కాలక్షేపం చేసేది.

రాధ కిప్పుడు నిజంగా ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయి ఏకమరిక లేకుండా ఉండసాగింది. ఇద్దరు కోడళ్ళు, [illegible] సరదాగా మాట్లాడుకుంటూ ఉంటే శంకరమ్మగారు మధ్యలో వచ్చి కలిసి ఆనందంగా గడిపేవారు.

4

ఒకరోజు తనే కాలేజీముగ్గురట్లు ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతూంది రాధ. అంతా వేడుకగా వింటున్నారు. అప్పు డంది సుభద్ర

"ఇంత కలిసిమెలిసి మాట్లాడుతావనుకోలేదు రాధా. చదువుకున్నదానివి మాట్లాడుతావో లేదో, ఏడుసుకుంటావోనని జంకేదాన్ని."

"నా చదువు ఒక లెక్కలోదా, అక్కయ్యా! మీరు పొరపడ్డారు. కాని నా విషయంలోకూడా అదే జరిగింది. మీరొక గదిలోను, అత్తగారొక గదిలోను పడుకుంటే ఈ ఇంటి అలవాటు ఇదేనేమో ననుకున్నాను. మొదట్లో చాల కష్టంగా ఉండేది 'ఈ ఒంటరితనం ఎలా భరించడం' అని. కాని ఇప్పుడిప్పుడే అలవాటు పడుతున్నాను."

"బాగుందమ్మా, వదినా. ఇంక అలాంటి కష్టాలేమి పడనక్కరలేదు. అందరం ఒక్కలాంటి వాళ్ళమే. కాకపోతే అర్థం చేసుకోవడం కొంచెం ఆలస్యమయింది. మరి సంధి కుదిర్చినందుకు నాకు మీ రిద్దరూ బహుమతీ ఇవ్వాలి."

"ఏం కావాలో చెప్పు ఉమ్మడిగా ఇచ్చేస్తాం" అంది సుభద్ర ఉత్సాహంగా.

"ఒడేం కుదరదు. ఇద్దరు చెరొక కంచిపట్టుచీర ఇచ్చుకోవలసిందే."

"ఏమే అమ్మా, ఆశ చాల తక్కువేనే!" అంది నవ్వుతూ శంకరమ్మగారు.

"ఏం అమ్మా, ఒక్కగా నొక్క ఆడపడుచుకి, అందులో ఇంత ఉపకారం చేసినదానికి ఆమాత్రం నీ కోడ ళ్లివ్వలేరా?"

"ఎందుకివ్వం, వదినా? తప్పకుండా" అని రాధ అంటూ ఉండగానే రామం వచ్చి, "ఏమిటే ఆడపడుచుకి ధారపోసేస్తున్నావు? ప్రయాణం సద్దు, మనకి ట్రాన్సు ఫర్ ఆర్డరు వచ్చింది" అన్నాడు.

అంతా ఒక్కసారి తెల్లబోయారు. ఏదో ఇన్నాళ్ళకి ఒకరి నొకరం అర్థం చేసుకుని సంతోషంగా ఉందాం అనుకుంటే ఏమిటీ అవాంతరం అనుకున్నారు. రామం నవ్వుతూ, "మరేం కంగారు పడకండి. నన్ను కాకినాడ వేసిన మాట నిజమేకాని, అక్కడ ఒక మూడు రోజుల్లో కాలేజీ మూసేస్తారు. ఇప్పుడు నేను వెళ్ళి చేరిపోయి మళ్ళీ వచ్చేస్తాను సెలవులకి. ఇంక మూడు నెలలవరకు, అంటే వేసవిసెలవు లయ్యేవరకు, మీ ఇష్టం వచ్చినన్ని కబుర్లు చెప్పుకోండి" అన్నాడు.

'అమ్మయ్య. ఇప్పటికి గండం గడిచింది కదా!' అని అంతా విశ్రాంతిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. ★